

РЕШЕНИЕ

№ 7207

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3467** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба на Е. Д. М., с настоящ адрес в Софийски централен затвор, с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 20 000 лева за периода от 01.03.2022г. до 08.04.2022г. за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на служител на ответника по изготвяне на доклад от ИСДВР по нчхд№1036/2022г. на СГС, НО, ведно със законната лихва.
В исковата молба се твърди, че в доклада незаконосъобразно са вписани предходни осъждания за престъпления по чл. 195, 297, 325 и 129 от НК, за които е настъпила реабилитация преди повече от 20 години. Докладът създава представа пред СГС, че ищецът е многократно осъждан, което го унижава, руши му достойнството, подлага го на жесток психически тормоз. В резултат на това той е изпитал безпокойство, страх, унижение, безпомощност. Счита, че служителят на ГД„ИН“, който е изготвил доклада демонстрира незачитане на законите и на правата му. За така причинените неимуществени вреди претендира обезщетение. Прави искане за присъждане на разности. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от ищеца.
Ответникът – ГД „ИН“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Д. оспорва исковата молба изцяло по основание и по размер и прави

искане за отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан. Подробни съображения излага в писмен отговор на исковата молба. Посочва, че липсва незаконосъобразно действие или акт на служители на ответника, което е първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, при което не е необходимо да се разглеждат останалите елементи като причинени вреди и причинно – следствена връзка. Твърдението на ищеца, че е изпитвал негативни изживявания счита за напълно неоснователно. Не е доказано причината за описаните състояния да е свързана с действия или бездействия на затворническата администрация. С оглед на това, че Е. М. се намира в място за лишаване от свобода е в рамките на нормалното в него да се породят неприятни чувства. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение за неоснователност на иска. Счита, че не са налице предпоставките по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за уважаването му, а исковата претенция за недоказана.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Изготвен е доклад от ИСДВР Н. Н., Затвора [населено място], видно от който, от 05.05.2020г. на територията на 5 – та група в Затвора е настанен лишения от свобода Е. Д. М., който изтърпява наказание лишаване от свобода в размер на 17 години и 6 месеца за престъпление по чл. 199 от НК.

По депозирана молба до СГС за условно предсрочно освобождаване по чл.70 от НК е изготвен доклад от ИСДВР, за подготовката на който служителят на ГД“ИН“ е използвал наличната информация в Затвора [населено място], както и справка за съдимост.

Приложено е свидетелство за съдимост, издадено от СРС на 16.04.2020г.

Въз основа на данните от свидетелството за съдимост е изготвен доклад от ИСДВР Н. Н. от 01.03.2022г., който се оспорва от ищеца в частта на т. II – съдебно минало–предишни осъждания, в която е вписано, че Е. Д. М. е осъждан по чл. 195, чл. 297, чл. 325 и чл. 129 от НК.

При сравнение с данните от свидетелството за съдимост от 16.04.2020г., съдът констатира, че описаното в доклада съвпада с вписаното в свидетелството за съдимост.

Разпитан е свидетеля М. Г. Ц., който дава показания, че познава ищеца, с когото били заедно в периода от 01.03.2022г. до 08.04.2022г. в СЦЗ. През този период Е. М. спрял да се храни, отслабнал драстично, станал неконтактен, бил замислен, отпаднал, отчаян, което според свидетеля се дължало на обстоятелството, че не му се обръщало внимание, включително и от социалните инспектори. Впечатленията на свидетеля са, че ищецът спазва вътрешните правила в затвора, помага на другите, награждаван е, активно спортува, общителен е, контактен е.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Искът е допустим, предявен срещу надлежен ответник по чл. 205, ал.1 от АПК, срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съгласно който държавата

и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законовата отговорност следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

В случая вредите се претендират от доклад, изготвен от ИСДВР за целите на процедура по чл. 70 от НК за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода. Условното предсрочно освобождаване се постановява със съдебен акт, като преценката за наличие на предпоставките за това е на съответния съд. Тази преценка не е обвързана от становищата на страните, не е обвързана от доклада на ИСДВР, а е изцяло в компетентността на съда, който е задължен внимателно и задълбочено да изследва всички представени по делото доказателства за поправяне на лишения от свобода. Предпоставка по чл. 70, ал.1 от НК е да са налице доказателства за поправяне на осъдения, тоест оценка на неговото поведение и подобрението в него, нагласите за зачитане на обществените правила и ред, за което предходните осъждания са неотнормими. Оспорените факти в доклада относно предходните осъждания се установяват със свидетелство за съдимост, а не с доклад на ИСДВР. В тази връзка вписаното в доклада няма доказателствено значение и стойност в тази му част. Самият доклад на ИСДВР няма обвързващо значение за произнасянето на съда по молбата за условно предсрочно освобождаване. Същото се постановява със съдебен акт, а не с административен акт на служители на ответника. Няма административен акт, който да е засегнал незаконосъобразно права на ищеца и да е бил отменен по съдебен ред. Не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред.

Не се доказват причинени вреди и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с актове, действия или бездействия на служители на ответника във връзка с процедурата по условно предсрочно освобождаване по подадена от ищеца молба в СГС. Съгласно чл. 439а НПК докладът по чл. 155 ЗИНЗС и индивидуалният план по чл. 156 ЗИНЗС са само част от доказателствата, които се събират в производството за постановяване на условно предсрочно освобождаване. Информация за поправянето на л. св. могат да се съдържат във всички други източници (чл. 439а, ал. 2 ЗИНЗС), като на преценка подлежи цялостно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието (чл. 439а, ал. 3 ЗИНЗС). Лишеният от свобода участва в производството за постановяване на условно предсрочно освобождаване. Изложеното мотивира съда да приеме, че докладът на ИСДВР не е единственият източник на информация за поведението на л. св., поради което няма твърдяното от ищеца значение за изхода на производството за условно предсрочно освобождаване и не може да доведе до причиняване на неимуществени вреди от характера на посочените в исковата молба. Въз основа на изложеното съдът приема, че изготвянето на доклад по чл.155, ал. 1 ЗИНЗС, въз основа на който се изготвя предложение за условно предсрочно освобождаване по чл. 155, ал. 2, т. 3 ЗИНЗС е част от законоуредена процедура, провеждана по правилата на чл. 437 - чл.442 НПК. Като част от законоустановена процедура този доклад-оценка не носи характеристики на "незаконосъобразна административна дейност" по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Не е налице и

причинно-следствената връзка между твърдяната "дейност" на ИСДВР от Софийски централен затвор и логичната, житейска, възможност за причиняване на твърдените неимуществени вреди. По изложените съображения съдът приема, че от твърденията в исковата молба не се установяват елементи от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Искът е неоснователен и недоказан и следва се отхвърли изцяло.

При този изход на правния спор и с оглед разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, на ответника се дължи заплащане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева по чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I – во отделение, 43 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Е. Д. М., с настоящ адрес в Софийски централен затвор срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 20 000 лева за периода от 01.03.2022г. до 08.04.2022г. за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на служител на ответника по изготвяне на доклад от ИСДВР по нчхд №1036/2022г. на СГС, НО, ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА Е. Д. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: